

*Коберник Галина, к. пед. н., професор кафедри теорії
початкового навчання Уманського державного педагогічного
університету імені Павла Тичини,*
ВИХОВУЮЧИЙ ПОТЕНЦІАЛ СПІКУВАННЯ УЧНІВ МОЛОДШОГО
ШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ГРУПОВОЇ РОБОТИ

Останнє десятиріччя характеризується постійним швидким зростанням суспільного й індивідуального значення освіти, що сприяє змінам у характері навчання в сучасній школі. Ці зміни зумовлюються, насамперед, внутрішніми факторами розвитку нового покоління. Варто зазначити, що сучасні діти позбавлені здорового дитинства, вони знаходяться в жахливому емоційному стані, це діти, які, у зв'язку з проблемами майбутніх мам, ще в утробі по-іншому сформувалися, діти навчанням яких почали досить рано займатися, діти яким надана була можливість надто рано і на тривалий час користуватися гаджетами, замість спілкування з батьками, замість слухання казок т. п. Переважно це діти, які не доотримали уваги з боку дорослих, тому для них так важливо бути почутими, щоб дослухалися до їхньої думки, звертали на них увагу.

В багатьох випадках саме вчителі та батьки, повинні допомогти цим дітям, які, як показали дослідження психологів, звикли до домашнього комфорту і готові працювати тільки тоді, коли їм цікаво. Це вимагає, в першу чергу, нової стратегії навчання, яка передбачала б суттєві зміни у погляді на учня і на його роль у навчальному процесі.

Сучасне педагогічне управління процесом учіння повинно з однаковою мірою враховувати широку систему об'єктивних факторів і у відповідності до них шукати шляхи впливу на соціальну ситуацію розвитку школярів, їх внутрішню позицію. Педагогічне управління процесом учіння повинно спиратися на впровадження сучасних технологій навчання, які забезпечують компенсацію браку спілкування молодшого школяра.